

Sygn. I C 373/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Dorota Curzydło
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Drozd

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2014 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa kuratora spadku po U. H. (1) H.

przeciwko Gminie Miejskiej B.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża kuratora spadku kosztami procesu.

Sygn. akt I C 373/13

UZASADNIENIE

Powodowie U. H. (2) i H. H. (2) w pozwie domagali się zasądzenia od pozwanej Gminy B. kwoty 98.640 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu. W uzasadnieniu żądania wskazali, że Burmistrz Miasta B. wydał decyzje lokalizacyjne z dnia 27 lipca 1998 r., i 4 września 1998 r. zezwalające na budowę tzw. „hali magazynowej” i suszarni do drewna na działce (...) (które zostały unieważnione) oraz decyzję z dnia 5 lipca 1999 r., w której mimo wcześniejszego postanowienia o wstrzymaniu robót przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w B. nakazał Spółce (...) w Ł. dokończenie budowy. (decyzja również została unieważniona) oraz w piśmie z dnia 30 lipca 1999 roku Burmistrz Miasta B. stwierdził jako funkcjonariusz publiczny, mimo wcześniejszej analizy materiałów dotyczących planu zagospodarowania przestrzennego, że decyzji lokalizacyjnych z dnia 27 lipca 1998 r. i 4 września 1998 r. nie są sprzeczne z postanowieniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Rezultatem tych działań było powstanie zakładu produkcyjnego o bardzo wysokiej uciążliwości, który w okresie od końca roku 1998 do końca roku 2001 działał i powodował zagrożenie dla zdrowia oraz znaczne uciążliwości dla mieszkańców mieszkających w sąsiedztwie zakładu. Zarzucili, że gdyby nie wydano powyższych decyzji cała sytuacja nie miałaby miejsca, ponieważ nie byłoby możliwości prawnych aby zakład uległ rozbudowie. Wskazali, że poprzez umożliwienie rozbudowy zakładu zostali pozbawieni w znacznej części normalnego życia i korzystania z nieruchomości i narażeni na stały brak wypoczynku oraz emisje wszelkiego typu co miało wpływ na ich stan zdrowia, doprowadziło do rezygnacji z pracy przez U. H. (2) i poniesienia wydatków na zabezpieczenie przed oddziaływaniem negatywnych czynników.

W piśmie procesowym z dnia 24 marca 2003 r. (116 i n.) powodowie powtórzyli żądanie pozwu i doprecyzowali, że wiążą żądanie z całodobowymi uciążliwościami postaci: hałasujących suszami do drewna, pracujących traków i innych maszyn do obróbki drewna, pracy pił tarczowych, pił ręcznych, transportu wewnętrznego i zewnętrznego, głośnych estakad do przenoszenia odpadów oraz i zapylenia, zadymienia, wibracji i infradźwięków. Wskazali, że domagają się zasądzenia od Gminy B.

- na rzecz U. H. (2) kwoty 48.640 zł za utracone zarobki. Wskazali, że z powodu narażenia na uciążliwości nielegalnie wybudowanych obiektów do przeróbki i suszami drewna stan jej zdrowia uległ radykalnemu pogorszeniu wskutek czego całkowicie utraciła zdolność do pracy zarobkowej za okres od 22 kwietnia 1999r. do 31 sierpnia 2002r.;

- na rzecz U. H. (2) 25.000 zł za doznaną krzywdę, wynikłą na skutek poważnego rozstroju zdrowia i związanego z nim trwałego kalectwa, koszty leczenia;

- na rzecz H. H. (2) 20.000 zł zadośćuczynienia za doznane cierpienia moralne związane z pomówieniami na sesjach, środkach masowego przekazu, na ulicach, zastraszenia. Narażenie na szwank dobrego imienia oraz reputacji.

- na rzecz H. H. (2) 5.000 zł tytułem kosztów poniesionych w związku z koniecznością obrony swych praw przez okres 3 letnich zmagania z różnymi urzędami w tym opinii prawnych.

Po zakreśleniu (k. 603) powodom terminu do złożenia pisma procesowego w trybie art. 207 § 3 k.p.c. w piśmie z dnia 8 grudnia 2005 (k. 609 - 610)

U. H. (2) wniosła o :

- zasądzenie solidarnie od Gminy B. i spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwoty 48.640 zł tytułem wynagrodzenia szkody jaką poniosła na skutek nieprawidłowych decyzji Burmistrza Miasta B. i działalności spółki (...) spowodowanej ze względów zdrowotnych, koniecznością zaprzestania pracy w charakterze głównej księgowej

- zasądzenie od Burmistrza Miasta B. J. B. (1) na jej rzecz kwoty 25.000 zł tytułem naruszenia jej dóbr osobistych (art.24 § 1 k.c.) przez uniemożliwienie jej przeciwdziałania jego błędnym decyzjom dotyczącym spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w Ł. i publiczne twierdzenie, że zaskarżając jego decyzje i Gminy, działa na szkodę społeczeństwa B. pozbawiając ludzi pracy

H. H. (2) wniósł o zasądzenie od Burmistrza Miasta B. J. B. (2) na jego rzecz kwoty 25.000 zł tytułem naruszenia jego dóbr osobistych (art.24 § 1 k.c.) przez uniemożliwienie mu przeciwdziałania jego błędnym decyzjom dotyczącym spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w Ł. i publiczne twierdzenie, że zaskarżając jego decyzje i Gminy, działa na szkodę społeczeństwa B. pozbawiając ludzi pracy

Z uwagi na rozbieżności stanowisk powodów i ich pełnomocnika postanowieniem z dnia 31 stycznia 2006 r. (k. 655) Sąd zobowiązał pełnomocnika powodów do określenia żądania powodów, osób pozwanych oraz do przytoczenia okoliczności faktycznych na poparcie żądań.

W wykonaniu postanowienia pismem z dnia 13 lutego 2006 r. (k. 680) powodowie wskazali, że pozywają wyłącznie Gminę Miejską B..

U. H. (2) wniosła o zasądzenie od pozwanej Gminy na jej rzecz :

- 48.640 zł za szkodę jaką poniosła na skutek wydanych z rażącym naruszeniem prawa decyzji administracyjnych oraz zaniechaniem działania przez Burmistrza Miasta B. przytaczając dotychczasową argumentację

- 25.000 zł za naruszenie dóbr osobistych przez Burmistrza Miasta B., Radnych Miasta B. poprzez publiczne twierdzenie, że zaskarżając jego decyzje i gminy działała na szkodę społeczeństwa B. pozbawiając ludzi pracy; oczernianie na sesjach Rady Miejskiej w B., grożenie opluciem na drodze kościelnej, wyzwiskami typu krwiopijca na

sali w trakcie obrad sesji oraz oczernianie w środkach masowego przekazu poprzez obarczanie jej likwidacją miejsc pracy w tartaku

H. H. (2) wniósł o zasądzenie od pozwanej Gminy 25.000 zł za naruszenie dóbr osobistych przez Burmistrza Miasta B., Radnych Miasta B. poprzez publiczne twierdzenie, że zaskarżając jego decyzje i gminy działała na szkodę społeczeństwa B. pozbawiając ludzi pracy; oczernianie na sesjach Rady Miejskiej w B., grożenie opluciem na drodze kościelnej, wyzwiskami typu krwiopijca na sali w trakcie obrad sesji oraz oczernianie w środkach masowego przekazu poprzez obarczanie go likwidacją miejsc pracy w tartaku

Dodatkowo jako uzasadnienie swoich żądań wskazali na uniemożliwienie korzystania z nieruchomości poprzez hałas, wibracje, emisje i immisje pyłów, zadymienie, i t p. w rezultacie wydawania z rażącym naruszeniem prawa decyzji administracyjnych oraz zaniechaniem działania przez Burmistrza Miasta B..

Podczas rozprawy w dniu 14 czerwca 2007 r. powodowie kolejny raz wskazywali na inne niż dotychczas okoliczności faktyczne stanowiące podstawę faktyczną żądania . Wobec takiego stanowiska powodów , postanowieniem z dnia 14 czerwca 2007 r. Sąd zobowiązał pełnomocników powodów do określenia w terminie 21 dni podstawy faktycznej żądania, dokładnego określenia okoliczności, które uzasadniają poszczególne żądania zgłoszone przez strony pod rygorem zawieszenia postępowania. (k. 874)

Pismem z dnia 25 czerwca 2007 r. (k. 896) powodowie wskazali, że ich roszczenie oparte jest na następującej podstawie faktycznej

1. naruszenia dóbr osobistych przejawiającego się w odebraniu prawa do informowania oraz możliwości zaskarżenia procesu decyzyjnego w sprawie powstania zakładu produkcyjnego Spółki (...) dot. uchwały Zarządu Miasta B. z dnia 1 czerwca 1998r. zezwalającej Spółce (...) na rozbudowę obiektów tartaku, decyzji nr (...) Burmistrza Miasta B. z dnia 27 lipca 1998r.; decyzji nr (...) Burmistrza Miasta B. z dnia 4 września 1998r.; decyzji nr (...) Burmistrza Miasta B. z dnia 5 lipca 1999r. nakazującej zakończenie do końca października 1999r. budowy hali produkcyjnej; decyzji o pozwoleniu na budowę nr (...) /98M z dnia 27 października 1998r. zezwalającej Spółce (...) w Ł. budowę hali produkcyjnej , decyzji o pozwoleniu na budowę nr (...) z dnia 3 listopada 1998r. zezwalającej na (...) Spółce (...) w Ł. budowę pawilonu usługowo – magazynowego , decyzji Burmistrza Miasta B. z dnia 27 grudnia 1999r znak (...) odmawiającej unieruchomienia hałasujących maszyn i urządzeń w zakładzie (...) w B.;

2. naruszenie dóbr osobistych oraz wyrządzeniu szkody materialnej poprzez zaniechanie czynności przez Burmistrza Miasta B., do których był zobligowany jako organ ochrony środowiska;

3. naruszenie dóbr osobistych poprzez stosowanie groźby w miejscu publicznym na forum sesji Rady Miasta B. w dniu 25 września 2002r. Wobec dochodzących swych racji na sesji burmistrz Miasta wezwał 3 policjantów z zamiarem użycia wobec powodów siły a także zastraszenie i wyzwiska pod adresem powodów oraz groźb. Nadto Burmistrz zachował się biernie i nie reagował na ekscesy gdy radna B. P. mówiła o „opluwania i zawracania na drodze kościelnej” powodów. Naruszenie dóbr osobistych na łamach gazet (...).

W oparciu o powyższe domagali się

- U. H. (2) zasądzenia 48.640, zł tytułem częściowego zrekompensowania utraconego wynagrodzenia spowodowanego długotrwałą chorobą co z uwagi na stan zdrowia skutkowało niemożliwością powrotu do pracy

- U. H. (2) i H. H. (2) po 25.000 zł dla każdego z nich tytułem zadośćuczynienia za doznane szkody moralne związane z naruszeniem dóbr osobistych, odszkodowanie za zabrudzenie elewacji budynku powstałego w związku z pracą kotłowni tartaku oraz suszami do drewna, zwrot kosztów przejazdów, porady prawne, zakup literatury prawniczej, opłaty pocztowe, telefoniczne, zakup materiałów biurowych i innych za okres ok. 5 lat oraz zwrot poniesionych kosztów leczenia w tym dojazdy, zakup lekarstw, wizyty prywatne u lekarza, dojazdy i częściowe opłaty za pobyty w sanatoriach.

- ogłoszenie przez pozwaną na łamach Kuriera (...) i Dziennika Bałtyckiego przeproszenia w związku z wyzwiskami i groźbami na sesji Rady Miasta B. w dniu 25 września 2002r.

- zasądzenie od pozwanej kosztów leczenia w przypadku ujawnienia się choroby będącej skutkiem emisji hałasu, zanieczyszczenia powietrza, zanieczyszczenia odpadami i wibracji obiektów i urządzeń w B. przy ul. (...),

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2012 r. Sąd zawiesił postępowanie w zakresie żądania U. H. (2).

Wyrokiem z dnia 31 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy wS. oddalił powództwo H. H. (2) w całości i zasądził od niego na rzecz pozwanej Gminy B. 5.000 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 3 października 2013 r. Sąd Rejonowy w L. ustanowił w osobie H. H. (2) kuratora spadku po zmarłej U. H. (2). (k. 2341)

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2013 r. Sąd podjął postępowanie z działem kuratora spadku po U. H. (2).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na działce (...) położonej w B. przy ulicy (...) znajdował się i funkcjonował Zakład (...). Do Zakładu samochodami ciężarowymi dowożone były dłużycy. Wjazd i wyjazd samochodów odbywał się wydzieloną drogą wewnętrzną. Jeden samochód przewoził około 10 metrów sześciennych drewna. Rozładunek dokonywany był w północno-wschodniej części zakładu (skład dłużyc) poprzez zrzucanie na plac. W tym rejonie następowało cięcie poprzeczne dłużyc na kłody za pomocą pilarek spalinowych. Do przekładania dłużyc oraz pociętych kłód wykorzystywane były wciągarki oraz wózki szynowe. W transporcie wewnętrznym wykorzystywane ponadto trzy sztaplarki, wózek do dłużyc oraz ciągnik. Kłody składowane były w wydzielonych kwaterach skąd transportowane są do hali traków.

W hali traków podstawowymi urządzeniami były dwa traki, z których jeden ciął kłody z grubsza, a drugi obrabiał. Deski po krótkim składowaniu w hali były transportowane do suszarni. Po wysuszeniu deski składowane były pod wiatą i w budynku dawnej stolarni, wykorzystywanej jako magazyn surowca suchego. Surowiec odbierany był transportem samochodowym.

W Zakładzie była prowadzona produkcja około 2000 metrów sześciennych.

Dowód: protokół oddziaływania na środowisko E. T. (1) z lipca 1998 r., zeznania świadka K. Ż. na k. 389 – 394

W dniu 31 marca 1998 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. złożyła w Urzędzie Miasta B. wniosek o wydanie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu położonego na działce nr (...) w B. przy ul. I-go M. 26. Wskazując, że planowane inwestycje to: komory suszarniane, kotłownia, sklep i magazyn, magazyn materiału suchego, sortownia kłód oraz hala tartaków i przerobu drewna

Dowód: wniosek na k. 3 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Decyzją nr (...) z dnia 16 kwietnia 1998 r. Burmistrz Miasta B. odmówił ustalenia warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie komór suszarniczych, kotłowni, magazynów, sortowni kłód i hali traków i przerobu drewna na nieruchomości położonej na działce (...) w B.

Dowód: decyzja na k 5-6 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

W dniu 11 maja 1998 r. sporządzone zostało pismo o przekazaniu odwołania (...) spółki z o.o. w Ł. od decyzji I A - (...) z dnia 16 kwietnia 1998 r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego Województwa S. .

W dniu 1 czerwca 1998 r. sprawa została przedstawiona na posiedzeniu Zarządu Miasta po dokonaniu analizy przepisów ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym podjęto decyzje o zmianie stanowiska i zmianie decyzji o warunkach zabudowy

Dowód: pismo z dnia 11 maja 1998 r. wraz z odrębną adnotacją na k. 6 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

W dniu 23 lipca 1998 r. (...) spółka z o.o. w Ł. ponownie złożyła wniosek o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji polegającej na modernizacji istniejącej hali traków wraz z rozbudową o magazyn wyrobów. We wniosku wskazano, że po modernizacji funkcja obiektu i technologia nie ulegnie zmianie, bez zmian pozostanie wielkość produkcji i zatrudnienie

Dowód: wniosek na k. 9 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Projekt hali magazynowej przewidywał, że hala ta powstanie wokół istniejącej hali produkcyjnej.

Dowód: zeznania świadków L. W. (1) na k. 288 – 289 , K. Ż. na k. 389 – 394, W. K. na k. 648

Decyzją z dnia 27 lipca 1998 r. nr 141 Burmistrza Miasta B. zostały ustalone warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji polegającej na modernizacji istniejącej hali traków wraz z jej rozbudową o magazyn wyrobów .

W punkcie 9 decyzji wskazano, że w zakresie emisji zanieczyszczeń do atmosfery należy w projekcie techniczno technologicznym modernizowanej hali uwzględnić przebudowę systemu odbioru systemu odbioru wiórów , trocin i pyłów ze stanowisk pracy Natomiast w punkcie 10 wskazano, że dopuszczalne poziomy hałasu dla zabudowy mieszkaniowej wynoszą 50 dB w porze dziennej, i 40 dB w porze nocnej wobec czego należy przy projektowaniu przyjąć także rozwiązania techniczne, technologiczne i lokalizacyjne, by obecne i projektowane urządzenia oraz związana z nimi działalność nie powodowały ponadnormatywnych uciążliwości na terenach zabudowy mieszkaniowej

Dowód: decyzja na k. 10 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Pismem z dnia 26 sierpnia 1998 r. S.(...)h wniósł o poszerzenie decyzji o ustalenie warunków zabudowy o postawienie nowej suszarni dwukomorowej . We wniosku wskazano, że zmiany nie spowodują zmiany wielkości produkcji i zatrudnienia.

Dowód: wiosek na k. 11 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Decyzją z dnia 4 września 1998 r. Burmistrz Miasta B. rozszerzył decyzję nr (...) z dnia 27 lipca 1998 r. ustalając warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji polegającej na modernizacji istniejącej hali traków wraz z jej rozbudową o magazyn wyrobów na nieruchomości oznaczonej wg ewidencji gruntów numerem (...) przy ul. (...) w B. inwestycję polegającą na budowie suszarni 2-komorowej. W decyzji wskazano, że dla inwestycji obowiązują wszystkie ustalenia zawarte w decyzji z dnia 27 lipca 1998 r.

Dowód: decyzja na k. 12 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Decyzją z dnia 27 października 1998 r. Urząd Rejonowy w B. zatwierdził projekt budowlany i udzielił inwestorowi pozwolenia na budowę magazynu wyrobów

Decyzja została doręczona Urzędowi Miejskiemu w B. w dniu 2 listopada 1998r. `

Dowód: decyzja na k. 39 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Pismem z dnia 29 stycznia 1999 r. S.(...)h wniósł o poszerzenie decyzji o ustalenie warunków zabudowy o postawienie nowej suszarni dwukomorowej . We wniosku wskazano, że zmiany nie spowodują zmiany wielkości produkcji i zatrudnienia.

Dowód: wiosek na k. 13 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Pismem z dnia 5 lutego 1999 r. Burmistrz Miasta B. wezwał S.(...)h do uzupełnienia ww wniosku o określenie m.in. przewidywanego wpływu inwestycji na środowisko szczególnie w zakresie wzrostu emisji zanieczyszczeń i hałasu

Dowód: pismo na k. 14 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Po wybudowaniu hali magazynowej inwestor rozebrał halę produkcyjną i halę wykorzystywał dla celów produkcyjnych.

Dowód: zeznania M. W. na k. 287 – 288 .

Po modernizacji plac manipulacyjny nie został przesunięty, cięcie drewna na długość odbywało się pilarkami łańcuchowymi elektrycznymi . Transport odbywał się samochodami, które jednorazowo przewoziły 30 metrów sześciennych drewna.

Transport wewnętrzny został zastąpiony przenośnikami mechanicznymi.

Po wybudowaniu hali magazynowej i rozebraniu hali produkcyjnej w nowo wybudowanej hali został wymieniony jeden trak, który stanął w tym samym miejscu co stary, drugi trak nie był wymieniany . Wymieniono obrzynarkę, wielopilę zastąpiono dwiema nowymi.

Postawiono nową suszarnię , na którą inwestor nie uzyskał pozwolenia na budowę .

Produkcja została zwiększona o 100 % . Po modernizacji Zakład pracował do godziny 23.00 a następnie do godziny 22.00 . Suszarnie pracowały 24 godziny na dobę.

Dowód: zeznania świadków K. Ż. na k. 389 – 394 , W. K. k. 648 , protokoły pomiaru hałasu k. 15 (czerwona teczka (...))

Na terenie zakładu występowało kilka źródeł hałasu: urządzenia do obróbki drewna w hali traków, stolami, urządzenia pracujące na świeżym powietrzu jak piły ręczne, transport wewnątrz zakładu, urządzenia odpylające, suszarnie drewna.

Na posesjach sąsiadujących z tartakiem odczuwane były drgania powodowane przez traki , szum wentylatorów.

Mieszkańcy sąsiednich posesji skarżyli się na hałas wywoływany ruchem maszyn i przemieszczaniem drewna na terenie zakładu .

Dowód: zeznania świadka A. P. (1) na k. 327, zeznania S. B. na k. 653, I. B. na k. 654, zeznania powodów.

W związku ze skargą dniami od 8 do 13 stycznia 1999 r. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w G. na przeprowadził kontrolę. Podczas kontroli stwierdzono, że zakład nie posiada decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu przenikającego do środowiska.

Na terenie zakładu znajdowały się następujące źródła hałasu:

- hala traków , w której praca odbywała się w godzinach 7.00 – 23.00

- stolarnia, w której pracowały wielopila i dwie piły. Według oświadczenia miały one zostać przeniesione do nowobudowanej hali

- transport wewnętrzny
- suszarnie drewna : trzykomorowa i nowa dwukomorowa

Wykonano kontrolne pomiary hałasu , które nie wykazały przekroczeń dopuszczalnych norm

Dowód: protokół na k. 15 oraz pismo na k. 19 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Decyzją z dnia 15 lutego 1999 r. NB.IB (...) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w B. nakazał (...) spółce z o.o. rozbiórkę suszarni dwukomorowej wraz z przybudówką z powodu niezyskania na ich wybudowanie pozwolenia na budowę

Decyzja została doręczona Urzędowi Miejskiemu w B. w dniu 15 lutego 1999 r.

Dowód: decyzja na k. 20 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Decyzją z dnia 15 marca 1999 r. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w G. utrzymał w mocy decyzję 15 lutego 1999 r. NB.IB (...) Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w B.

Decyzja została doręczona Urzędowi Miejskiemu w B. w dniu 17 marca 1999r.

Dowód: decyzja na k. 22 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

W dniu 14 czerwca 1999 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego przeprowadził kontrolę na terenie Zakładu Produkcji (...) w B. przy ulicy (...) podczas której stwierdzono samowolnie wybudowanego obiektu budowlanego do gromadzenia trocin przy suszarni drewna. Do obiektu był doprowadzony rurociąg odprowadzający trociny

Decyzją z dnia 30 czerwca 1999 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w B. postanowił wstrzymać roboty budowlane prowadzone przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. Zakład (...) w B. przy budowie hali magazynu wyrobów na działce (...) położonej w B. przy ul. (...). W uzasadnieniu decyzji wskazał, że w wyniku kontroli stwierdzono odstępstwa realizowanego obiektu od zatwierdzonego projektu budowlanego takie jak :

- postawienie z 10-ciu ram (9 pól) gdy z projekty wynika 17 ram (16 pól);
- wykonanie ścian pełnych bez otworów okiennych,
- brak zaprojektowanych bram wjazdowych,
- wykonanie w hali rurociągu stalowego odprowadzającego trociny do budynku kotłowni (rurociąg wychodzący z hali na estakadzie ze słupów stalowych o długości około 170 m)
- dostawienie do hali 3 przybudówek
- wykorzystywanie wykonanej części hali jako hali produkcyjnej , w której ustawione są maszyny do obróbki drewna i w której odbywa się produkcja) .

Decyzję otrzymali: (...) spółka z o.o w Ł., kierownik budowy W. G., Starostwo Powiatowe i Państwowa Inspekcja Pracy w G.

Dowód: Decyzja z dnia 30 czerwca 1999 r. na k. 422

Decyzją z dnia 2 lipca 1999r. Nr NB. IB. (...) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w B. nakazał Spółce z o.o. (...) w Ł. – Zakład Produkcji (...) w B. rozbiórkę obiektu budowlanego do gromadzenia trocin przy budynku kotłowni zrealizowanego na działce Nr (...) położonej w B. przy ul. (...) – bez wymaganego pozwolenia na budowę.

Decyzją z dnia 30 lipca 1999 r. Nr (...) Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w G. utrzymał w mocy ww decyzję

Wyrokiem z dnia 6 maja 2002 r. Naczelny Sąd Administracyjny Ósrodek (...) w G. oddalił skargę (...) spółki z o.o. , w Ł. na decyzję Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w G. z dnia 30 lipca 1999 Nr (...).

Gmina B. nie była stroną postępowania. Żadna z ww. decyzji i wyrok nie zostały przesłane Gminie do wiadomości

Dowód: kserokopia akt postępowania (...) k. 57

Decyzją z dnia 27 sierpnia 1999 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w B. zobowiązał S.(...)h do uzyskania zezwolenia na wznowienie robót przy budowie hali magazynu wyrobów do dnia 30 listopada 1999 r. wskazując, że warunkiem jego uzyskania jest rozebranie trzech przybudówek, rozebranie wykonanego rurociągu stalowego odprowadzającego trociny z s realizowanego obiektu budowlanego do budynku kotłowni wraz z estakadą ze słupów stalowych : zaprzestanie produkcji oraz usunięcie maszyn do obróbki drewna z realizowanego obiektu wskazując, że w razie nie wykonania obowiązku w terminie właściwy organ nakaze w drodze decyzji zaniechanie dalszych robót bądź rozbiórkę obiektu i uporządkowania terenu budowy.

Decyzja została doręczona Urzędowi Miejskiemu w B. w dniu 31 sierpnia 1999r.

Dowód: decyzja na k. 25 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Wyrokiem z dnia 14 marca 2001 r. Naczelny Sąd Administracyjny Ósrodek (...) w G. oddalił skargę (...) spółki z o.o. w Ł. na decyzje Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru w G. z dnia 15 marca 1999 r.

Wyrok został doręczony Urzędowi Miejskiemu w B. w dniu 26 kwietnia 2001 r. r.

Dowód: decyzja na k. 44a akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Pismem z dnia 30 lipca 1999 r. Burmistrz Miasta B. odpowiadając na pismo H. H. (2) i S. W. z dnia 24 czerwca 1999 r. w sprawie wznowienia postępowania celem uchylecia decyzji z 27 lipca i 4 września 1998 r. wskazał, że nie są oni stronami postępowania, które mogą domagać się wznowienia postępowania . W treści pisma wskazał również, że Decyzje Nr (...). (...) z dnia 27 lipca 1998 r. oraz z dnia 4 września 1998 r. w sprawie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dopuszczające lokalizację na działce nr (...) budowy hali magazynowej i suszami 2 komorowej , nie są sprzeczne z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Dowód: pismo Burmistrza Miasta B. na k. 5

Decyzją z dnia 29 września 1999 r. . Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S. stwierdziło nieważność decyzji Nr (...) Burmistrz Miasta B. z dnia 27 lipca 1998 r. ustalającej warunki zabudowy i zagospodarowania terenu inwestycji polegającej na modernizacji hali tartaków wraz z jej rozbudową o magazyn wyrobów na działce nr (...) przy ul. (...) w B.

Dowód: decyzja na k. 29 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Decyzją z dnia 15 listopada 1999 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S. utrzymało w mocy decyzję dnia 29 września 1999r. W treści decyzji wskazano, że art. 37 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym dopuszcza w wypadku odmiennego ustalenia przeznaczenia terenu w planie, możliwość wykorzystania terenu w sposób dotychczasowy do czasu jego zagospodarowania zgodnego z planem co nie oznacza możliwości inwestowania (przebudowy) w funkcję dotychczasową, które jest możliwe wyłącznie w wypadku określenia w nowym planie zasad tymczasowego zagospodarowania terenu (jeżeli jest z nimi zgodne). Możliwość wykorzystywania w sposób dotychczasowy terenu na którym przed uchwaleniem obowiązującego planu istniał tartak, oznacza iż do czasu wybudowania planowanego zespołu parkingowego – usługowego, tartak ten może funkcjonować (i nie musi podlegać likwidacji) bez inwestycji jednak, na których wykonanie niezbędne jest ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu.

Dowód: decyzja na k. 30 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Decyzją z dnia 17 stycznia 2000r. nr NB.IB. (...), Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w B. nakazał (...) Spółce z o.o. w Ł. – Zakładowi Produkcji (...) w B. rozbiórkę realizowanej hali magazynu wyrobów na działce nr (...) położonej przy ul. (...) w B. jako sankcję w następstwie niewykonania w oznaczonym terminie obowiązku nałożonego wcześniejszą decyzją organu I instancji nr NB.IB. (...) z dnia 27.08.1999r. r

Decyzją z dnia 18 lutego 2000 r. Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w G. utrzymał w mocy ww decyzję.

Decyzją z dnia 19 września 2002 r. (...) Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego zmienił decyzję Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w G. z dnia 18 lutego 2000r. nr (...) w ten sposób, że uchylił decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w B. z dnia 17 stycznia 2000r. nr NB.IB. (...), nakazującą (...) Spółce z o.o. w Ł. – Zakładowi Produkcji (...) w B. rozbiórkę realizowanej hali magazynu wyrobów na działce nr (...) położonej przy ul. (...) w B., i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Dowód : kserokopie akt postępowania administracyjnego (...) k. 57

W dniu 8 listopada 2000 r. r. dokonano kontrolnego pomiaru poziomu dźwięku przenikającego do środowiska . Jako źródła hałasu wskazano urządzenia hali produkcyjnej, wentylatory wyciągu, transport wewnętrzny . Z raportu tego wynikało, że stwierdzono poziom dźwięku emitowanego przez zakład z tłem i suszarnie wraz z tłem dopuszczalny poziom hałasu został przekroczony o 0,5 dB

Dowód : raport w raporcie oddziaływania na środowisko M. F.

W dniu 6 kwietnia 2001 r. dokonano kontrolnego pomiaru poziomu dźwięku przenikającego do środowiska . Jako źródła hałasu wskazano urządzenia hali produkcyjnej (wielopila, 2 traki, wentylatory wyciągu, transport wewnętrzny z suszami drewna). Z raportu tego wynikało, że stwierdzono poziom dźwięku emitowanego przez zakład z tłem i suszarnie wraz z tłem dopuszczalny poziom hałasu, określony decyzją Starosty (...) nie został przekroczony.

W dniu 10 maja 2001 r. dokonano kontrolnego pomiaru poziomu dźwięku przenikającego do środowiska . Jako źródła hałasu wskazano suszarnie . Z raportu tego wynikało, że stwierdzono poziom dźwięku emitowanego przez zakład z tłem od 34,4,- 40,5 dB

Orzeczono, że w punktach pomiarowych przy zabudowie mieszkaniowej na ulicy (...) dopuszczalny poziom hałasu nie został przekroczony.

Dowód : raport w raporcie oddziaływania na środowisko E. T.

W dniu 16 maja 2001 r. dokonano kontrolnego pomiaru poziomu dźwięku przenikającego do środowiska . Jako źródła hałasu wskazano urządzenia hali produkcyjnej (wielopila, dwa traki, piła poprzeczna) wentylatory wyciągu, transport wewnętrzny. Z raportu tego wynikało, że stwierdzono poziom dźwięku emitowanego przez zakład z tłem od 48,9 – 53,3, dB

Dowód : raport w raporcie oddziaływania na środowisko E. T.

W dniu 7 grudnia 2001 r. dokonano kontrolnego pomiaru poziomu dźwięku przenikającego do środowiska . Z raportu tego wynikało, że stwierdzono poziom dźwięku emitowanego przez :

- suszarnie od 48,8dB do 50,4 dB

- urządzenia w hali produkcyjnej od 44 do 53,1, dB

Dowód : raport w raporcie oddziaływania na środowisko M. F.

W dniu 30 grudnia 2001 r. na terenie Zakładu Produkcji (...) w B. uległ zawaleniu część dachu w hali produkcyjnej. Przyczyną zawalenia dachu było powstanie metrowej pokrywy zlodowaciałego śniegu, która utworzyła się na dachu i spowodowała uszkodzenie dwóch drewnianych dźwigarów dachowych

Postanowieniem z dnia 18 marca 2002 r. Komenda Powiatowej Policji w B. umorzyła dochodzenie w sprawie katastrofy budowlanej, która miała miejsce w dniu 30 grudnia 2001 r. w B. na terenie Zakładu Produkcji (...) z uwagi na to, że czyn nie zawierał znamion czynu niedozwolonego

Dowód: postanowienie RDS (...)z dnia 18 marca 2002 r. na k. 552

Postanowieniem z dnia 27 września 2002 r. Komenda Powiatowa Policji w B. umorzyła dochodzenie w sprawach:

- prowadzenia budowy i eksploatacji w okresie od października (...) do stycznia 2002r W B., na terenie zakładu drzewnego przy ul. I-go M. 26, obiektów powstałych w warunkach samowoli budowlanej przez S.(...)h wobec tego, że ustępowanie karne co do tego samego czynu zostało prawomocnie zakończone,

-nieumyślnego narażenia w okresie od października 1998r do stycznia 2002r w B., małżonków: W., B., H., K. i U., na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. o czyn z art. 160§3kk, wobec tego, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia

Dowód: postanowienie RDS (...)z dnia 27 września 2002 r. na k. 552

Pismem z dnia 23 marca 1999 r., które wpłynęło do Urzędu Miejskiego w B. w dniu 24 marca 1999 r., H. H. (2) wniósł o wszczęcie postępowania dotyczącego likwidacji zainstalowanych maszyn i urządzeń w wybudowanej hali, likwidacje suszarni i innych uciążliwości powstałych w związku z dokonaną rozbiórką Zakładu (...) w B.

Dowód: pismo na k. 437

Decyzją z dnia 5 lipca 1999 r. Burmistrz Miasta B. działając na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska i po rozpatrzeniu sprawozdania z kontrolnego pomiaru poziomu dźwięku nałożył na S.(...)h obowiązek: dokończenia budowy hali magazynu wyrobów do dnia 31 grudnia 1999 r., przebudowania bądź wykonania obudowę dmuchawy służącej do transportu trocin znajdującej się przy budynku stolarni, przestrzegania reżimów technologicznych poprzez zamykanie wrót i drzwi zewnętrznych stolarni.

Dowód: kserokopie akt na k. 62

W związku z zawiadomieniem H. H. (2), pismem z dnia 19 kwietnia 1999 r., Burmistrz Miasta B. zwrócił się do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w G. wykonanie pomiaru hałasu w godzinach wieczornych na linii zabudowy mieszkaniowej ul. (...) w rejonie posesji nr (...). Wskazał, że wyniki tych pomiarów stanowiąc będą podstawę do dalszego postępowania w powyższej sprawie.

Dowód: kserokopie akt na k. 62

W dniu 6 maja 1999 r. (...) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska dokonał kontrolnego pomiaru poziomu dźwięku przenikającego do środowiska, emitowanego przez tartak (...). W jego wyniku stwierdzono, że zakład powoduje przekroczenie norm emisji hałasu:

Dowód: sprawozdanie na k. 9 – 10 i k. 62

Decyzją z dnia 26 lipca 1999 r. nr (...) Starosty Powiatowego w B. ustanowione zostały dopuszczalnych poziomów hałasu przenikającego do środowiska wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A w dB dla pory dnia – przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia – 50 dla pora nocy – przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocnej – 40 .

Decyzja wpłynęła do Urzędu Miejskiego w B. w dniu 6 września 1999 r.

Dowód: kserokopie akt k. 62

W dniu 28 września 1999 r. (...) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska dokonał kontrolnego pomiaru poziomu dźwięku przenikającego do środowiska a emitowanego przez tartak (...). W jego wyniku stwierdzono, że zakład powoduje przekroczenie norm emisji hałasu: dla pory nocnej 6,3 dB, dla pory dziennej 2,7 dB.

Dowód: kserokopie akt k. 62

W dniu 4 listopada 1999 r. została przeprowadzona kontrola przestrzegania wymagań nałożonych decyzją z dnia 5 lipca 1999 r., Podczas kontroli stwierdzono wyłączenie z eksploatacji dmuchawy do transportu trocin.

Pismem z dnia 19 listopada 1999 r. S(...)h poinformował Urząd Miejski B., że występujące przekroczenie hałasu wynika z niedokończonej zabudowy hali od strony wschodniej, nie uszczelnienie połączenia ściany z dachem i nie zaizolowanej rury odwiórowania.

Dowód: protokół kontroli i korespondencja k. 62

Pismem z dnia 23 listopada 1999 r. kierowanym do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. J. K. (1), J. K. (2), E. S., J. C., T. C., W. N., S. W. i H. H. (2) wniesli o interwencję w sprawie spowodowania ostatecznego załatwienia przez Burmistrza Miasta B. wniosku z dnia 23 marca br. W sprawie unieruchomienia w Zakładzie Produkcji (...) w B. przy ul. I-go M. 26 suszarni dwukomorowej, a także unieruchomienia hałasujących maszyn i urządzeń zainstalowanych w tzw. „magazynie wyrobów”. W treści tego pisma wskazali między innymi, że narząd Spółki (...) wybudował bez prawem wymaganego pozwolenia suszarnię dwukomorowa, a następnie pod pozorem budowy magazynu wyrobów wybudował hale produkcyjną, w której zainstalował traki, maszyny i inne urządzenia powodujące szkodliwe uciążliwości dla środowiska w stopniu zagrażającym zdrowiu ludzi. Dokonana przez właściciela terenu samowola budowlana narusza prawa właścicieli sąsiednich domów mieszkalnych wynikających z ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska.

Dowód: pismo z dnia 23 listopada 1999 r. na k. 231 – 232

W dniach 20 i 22 grudnia 1999 r. zostały przeprowadzone rozmowy z mieszkańcami posesji położonych w okolicy tartaku w celu ustalenia uciążliwości spowodowanych pracą tartaku. Mieszkańcy zgłaszali problemy związane z zadymieniem, hałas powodowany przez suszarnie, wibracje, hałas w godzinach nocnych

Dowód: kserokopie protokołów k. 62

Decyzja z dnia 27 grudnia 1999 r. Burmistrz Miasta B. odmówił unieruchomienia maszyn i urządzeń w Zakładzie Produkcji (...) spółka a ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.. W trakcie kontroli wykonania decyzji Burmistrza Miasta B. Nr (...) z dnia 5 lipca 1999 r., stwierdzono wykonanie nałożonych czynności zmierzających do ograniczenia uciążliwości zakładu pod względem hałasu. Z protokolarnego zapisu tych rozmów wynika, że główną uciążliwością nie jest hałas lecz zanieczyszczenie powietrza pyłem i spalinami wydobywającymi się z komina kotłowni.

Dowód: kserokopie akt k. 62

Po przeprowadzeniu pomiarów w dniu 26 lutego 2000 r. Centrum Zastosowania Ergonomii przy Politechnice (...) sporządziło Raport pomiarów hałasu oddziaływania zakładu (...) (...)na środowisko, w którym S(...)h Zakład w B. spełnia wymagania stawiane przez Starostę (...) w Decyzji nr (...) z dnia 26 lipca 1999 r.

Dowód: kserokopie akt k. 62

W dniu 9 marca 2000 r. odbyło się posiedzenie Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w B., na której rozpatrywany był m.in. wniosek z dnia 23 marca 1999 r. w toku posiedzenia odrzucono wniosek oby Zarząd Miejski w B. spowodował natychmiastowe wykonanie decyzji Powiatowego Inspektora nadzoru Budowlanego nakazujące rozbiórkę obiektów wybudowanych przez S(...)'h bez pozwolenia na budowę.

Zdecydowano by na kolejne posiedzenie zaprosić M. B. (1) – Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego

Dowód: protokół (...) na k. 959 – 964

Pismem z dnia 16 maja 2000 r. kierowanym do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. J. K. (2), S. W. i H. H. (2) wnieśli ponownie o interwencję o spowodowania załatwienia przez Burmistrza Miasta B. wniosku mieszkańców z dnia 23 marca 1999 r. oraz z października 1999 r. w sprawie unieruchomienia w Zakładzie Produkcji (...) w B., suszami dwukomorowej, hałasujących maszyn i urządzeń zainstalowanych w tzw. Magazynie wyrobów.

Dowód: pismo z dnia 16 maja 2000 r. na k. 406

Postanowienie z dnia 7 czerwca 2000 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S. uznało za zasadne zażalenia p. J. K. (2) i H. H. (2) i S. W. na niezakończenie przez Burmistrza Miasta B. wniosków mieszkańców B. z 23 marca 1999 r. i 20 października 1999r. w sprawie unieruchomienia w zakładzie Produkcji (...) Spółka z o.o. w Ł. i urządzeń uciążliwych dla środowiska i wyznaczyć termin 14 dni od dnia doręczenia postanowienia jako dodatkowy termin załatwienia sprawy.

Dowód: postanowienie na k. 419 – 420

Decyzją z dnia 7 lipca 2000 r. Burmistrz Miasta B. nałożył na S(...)'h obowiązek podkładek wibroizolacyjne pod wsporniki konstrukcyjne dwóch wielopół i wykonanie obudowy z zastosowaniem materiału dźwiękochłonnego odciągu trocin znajdującego się na zewnątrz, przy hali produkcyjnej, po stronie zachodniej

Dowód: kserokopia decyzji k. 62

Pismem z dnia 17 lipca 2000 r. Burmistrz Miasta B. , odpowiadając na pismo H. H. (2) z dnia 26 czerwca 2000 r. poinformował, że dokonano kontroli Zakładu Produkcji (...) w B. z udziałem przedstawicieli stron i wydano decyzję nr (...) z dnia 07 lipca 2000r., mającą na celu ograniczenie uciążliwości dla środowiska powodowanych przez powyższy zakład. Wyjaśnił, że jedną z przyczyn opóźnienia w załatwieniu sprawy była konieczność wystąpienia do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w G., Delegatura w S. o przeprowadzenie badań kontrolnych poziomu dźwięku przenikającego do środowiska oraz wibracji w przedmiotowym zakładzie

Dowód: pismo Burmistrza (...) -SD/OO na k. 418

W dniu 8 listopada 2000 r. (...) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska dokonał kontrolnego pomiaru poziomu dźwięku przenikającego do środowiska a emitowanego przez tartak (...). W jego wyniku stwierdzono, że zakład powoduje przekroczenie norm emisji hałasu dla pory dziennej 0,5 dB.

Dowód: kserokopie akt k. 62

Decyzją z dnia 2 marca 2000 r. . Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S. stwierdziło nieważności decyzji. (...) z dnia 5 lipca 1999r. nakładającej na Zarząd Spółki S(...)'h obowiązek wykonania czynności zmierzających do ograniczenia uciążliwości dla środowiska w zakresie hałasu w Zakładzie Produkcji (...) w B. przy ul. I-go M. 26 . W uzasadnieniu decyzji organ ten stwierdził, że zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy z 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska Burmistrz mógł w drodze decyzji nakazać użytkownikowi maszyny lub innego urządzenia technicznego wykonanie w określonym czasie odpowiednich czynności zmierzających do ograniczenia ich uciążliwości dla środowiska. Jeżeli użytkownik maszyny lub urządzenia nie zastosuje się do tego nakazu Burmistrz może również w drodze decyzji nakazać unieruchomienie w. w. maszyn lub urządzeń powodujących uciążliwości dla środowiska.

Nie upoważnia natomiast do ustanawiania nakazów czy zakazów dotyczących działalności całego zakładu związanej z jego procesem technologicznym.

Dowód: decyzja Nr KO.VII. (...) na k. 14 – 15

Pismem z dnia 17 lipca 2000 r. Burmistrz Miasta B. , odpowiadając na pismo H. H. (2) z dnia 26 czerwca 2000 r. poinformował, że dokonano kontroli Zakładu Produkcji (...) w B. z udziałem przedstawicieli stron i wydano decyzję nr (...) z dnia 07.07.2000r., mającą na celu ograniczenie uciążliwości dla środowiska powodowanych przez powyższy zakład. Wyjaśnił, że jedną z przyczyn opóźnienia w załatwieniu sprawy była konieczność wystąpienia do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w G., Delegatura w S. o przeprowadzenie badań kontrolnych poziomu dźwięku przenikającego do środowiska oraz wibracji w przedmiotowym zakładzie

Dowód: pismo Burmistrza (...) -SD/OO na k. 418

Pismem z dnia 14 czerwca 2002 r. H. H. (2). U. H. (2), S. W., H. W., S. B., W. B. , H. U. , D. U., J. U. i N. U. wezwali Burmistrza Miasta B. do wypłaty rekompensaty za szkody jakie zostały nam wyrządzone przez niezgodne z prawem działanie Burmistrza Miasta B. oraz członków Zarządu Miasta w związku z wydaniem następujących decyzji: uchwała Zarządu Miasta B. z dnia 1 czerwca 1999 r. zezwalająca Spółce (...) na rozbudowę istniejącego obiektu, decyzja nr (...) z dnia 27 lipca 1998 r. zezwalająca na rozbudowę obiektów, decyzja nr (...) z dnia 4 września 1998 r. na budowę suszarni dwukomorowej, decyzja nr (...) z dnia 5 lipca 1999 r.

Dowód: pismo z dnia 14 czerwca 2002 r. na k. 6 - 7

Po wstrzymaniu budowy inwestor nie posiadając pozwolenia na budowę prowadził dalej roboty budowlane, w efekcie działając w warunkach samowoli budowlanej ukończono budowę hali nie przerywając jej użytkowania do czego zobowiązywały decyzje organów nadzoru budowlanego.

W dniu 30 grudnia 2001 r. a obiekcie hali magazynowej zniszczeniu uległa część konstrukcji dachu w budynku produkcyjnym zlokalizowanym od strony ul. 1-go Maja. Katastrofa zdarzyła się w tej części hali, która wybudowana została już po wydaniu przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w B. postanowienia wstrzymaniu robót budowlanych nr NB.IB. (...) z 30.06.1999 r. Przyczyną zawalenia dachu było powstanie metrowej pokrywy zlodowaciałego śniegu, która utworzyła się na dachu i spowodowała uszkodzenie dwóch drewnianych dźwigarów dachowych

Dowód: postanowienie (...) 718/02 z dnia 27 września 2002 r. na k. 552

Komisja powołanej Zarządzeniem nr 2 z dnia 8 stycznia 2002 r. przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w B. dla ustalenia przyczyn i okoliczności katastrofy budowlanej, która miała miejsce w dniu 30 grudnia 2001 r. w B., ul. 1-go M. stwierdziła , że bezpośrednią przyczyną katastrofy budowlanej polegającej na zawaleniu się części dachu w hali należącej do (...) Sp. z o.o. – Ł. zlokalizowanej na terenie Zakładu Produkcji (...) w B., ul. 1-go M. 26 było przekroczenie stanów granicznych nośności dźwigarów dachowych wykonanych jako drewniane elementy klejone.

Dowód: protokół k. 44 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Pismem z dnia 8 stycznia 2002 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w B. zawiadomił S.(...)h o wszczęciu postępowania w sprawie ustalenia przyczyn katastrofy . Zawiadomienie zostało doręczone Urzędowi Miejskiemu w B. w dniu 8 stycznia 2002 r.

Dowód: decyzja na k. 45 akt Urzędu Miejskiego w B. (czerwona teczka TARTAK - (...))

Postanowieniem z dnia 18 marca 2002 r. Komenda Powiatowej Policji w B. umorzyła dochodzenie w sprawie katastrofy budowlanej , która miała miejsce w dniu 30 grudnia 2001 r. w B. na terenie Zakładu Produkcji (...) z uwago na to, że czyn nie zawierał znamion czynu niedozwolonego

Dowód: postanowienie (...) 228/02 z dnia 18 marca 2002 r. na k. 552

Postanowieniem z dnia 27 września 2002 r. Komenda Powiatowa Policji w B. umorzyła dochodzenie w sprawach:

- prowadzenia budowy i eksploatacji w okresie od października (...) do stycznia 2002r W B., na terenie zakładu drzewnego przy ul. I-go M. 26, obiektów powstałych w warunkach samowoli budowlanej przez S.(...)h wobec tego, że ustępowanie karne co do tego samego czynu zostało prawomocnie zakończone,

-nieumyślnego narażenia w okresie od października 1998r do stycznia 2002r w B., małżonków: W., B., H., K. i U., na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. o czyn z art. 160§3kk , wobec tego, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia

Dowód: postanowienie (...) 718/02 z dnia 27 września 2002 r. na k. 552

W dniu 25 września 2002 r. odbyła się sesja Rady Miejskiej w B. Na sesji obecni byli pracownicy S.(...)h, urzędnicy a także H. U., H. H. (2) i S. W..

Przed sesją Rady Miejskiej H. H. (2), S. W. i H. U. udali się do Wydziału Budownictwa Gminy B. by zapoznać się ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B..

W trakcie sesji odczytane zostało pismo skierowane do Rady Miejskiej przez Państwa U., B., W., H. w sprawie wezwania do uchylenia uchwały Nr (...) z dnia 12 czerwca 2002 r. W sprawie uchwalenia „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy B.” w części dotyczącej terenów położonych przy ul. (...) do skrzyżowania z ul. (...). H. U. zwrócił się o okazanie załącznika graficznego do studium zagospodarowania przestrzennego.

Burmistrz Miasta J. B. (2) oznajmił, iż dyskusja w tym temacie niczego nie zmieni, z uwagi na brak rozstrzygnięć Naczelnego Sądu Administracyjnego .Zaapelował by nie wymuszać na R. zmiany decyzji.

Po tej wypowiedzi P. Rady po zwrócił się do Rady by wysłuchała tego co mają do powiedzenia mieszkańcy. Następnie L. W. (1) zwrócił uwagę, iż (...) nie może dalej obradować, z uwagi na brak quorum i zawniósł Wnioskując o zamknięcie sesji Rady Miejskiej w B..

W reakcji na to H. U. w swoim wystąpieniu stwierdził, iż jest to manipulowanie Radą, tak aby społeczeństwo nie dowiedziało się o pewnych działaniach. Przeciwno takiemu oskarżeniu opowiedział się Burmistrz Miasta uważając wskazując, że uważa iż mieszkańcy działają na szkodę społeczeństwa pozbawiając ludzi pracy a po drodze oskarżając większą część radny oraz niektóre instytucje.

Następnie Burmistrza, wyjaśnił jakie kroki podjął w związku z pismem mieszkańców .

Radny J. K. (3) podsumowując dyskusję podkreślił, iż za wszelką cenę chcą pozbawić pracy, co sprawia im to wielką satysfakcję i nie patrzą na aktualną sytuację ludzi, którzy są pozbawieni środków do życia

W toku dalszej dyskusji p. U. oświadczył, iż intencją wnioskodawców jest przestrzeganie prawa a nie utrata miejsc pracy

Atmosfera na sali obrad była nerwowa. Wypowiedzi stały się chaotyczne. Pod adresem powodów padały różne wypowiedzi ze strony pracowników S. (...) a także radnych. Pracownicy S. (...) gwałtownie wyrażali swoje niezadowolenie .

Na żądanie Panów U., H. i W. Burmistrz osobiście dostarczył załącznik graficzny do studium i okazało się, że nie jest to ta sama mapa, która przedstawiono powodom przed sesją.

Dowód: protokół na k. 796, zeznania S. B. k. 653, zeznania M. B. (2) na k. 646 – 648, częściowo zeznania J. B. (2) na k. 969, B. P. na k. 798, L. W. (1) na k. 798, K. Ż. na k. 389 v. i n.

Po sesji H. H. (2), S. W. i H. U. pojechali do prywatnego domu pracownika Urzędu Gminy Pani K. domagając się wyjaśnień. Gdy ich nie uzyskali – pojechali do Urzędu Gminy. Zadzwonili do Burmistrza, domagając się konfrontacji dokumentów.

Burmistrz zadzwonił zawiadomił Policję, by w jej obecności sprawdzić i zabezpieczyć dokumenty – mapy

Dowód: zeznania świadka J. B. (2) na k. 870 – 871, zeznania S. W. w dniu 31 maja 2012 r.

Pismem z dnia 7 października 2002 r. H. H. (2) i S. W. wniesli o uzupełnienie protokołu sesji Rady Miejskiej w B. w dniu 25 czerwca 2002 r. o pełne wypowiedzi radnych B. P. i J. K. (3), w których B. P. groziła „opluwaniem na drodze kościelnej” a radny K. „zawróceniem i opluwaniem na drodze kościelnej”

Dowód: pisma na k. 417 i 422

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 10 października 2002 r. kierowanym do H. P. Rady Miejskiej w B. wskazał, że wypowiedź radnych nie miała cech merytorycznych i nie podlegała obowiązkowi protokołowania. Wskazał nadto, że reakcja kilku osób na wypowiedź H. H. (2) była gwałtowna i w danym momencie mówiło jednocześnie kilka osób, co spowodowało, że nie można było dokładnie ustalić treści wypowiedzi poszczególnych osób. Potwierdzam jednocześnie, że sens wypowiedzi poszczególnych radnych był zbliżony do zacytowanych w Pana liście.

Dowód: pismo z dnia 10 października 2002 r. na k. 422

Powiatowy Inspektor nadzoru Budowlanego nie wydał żadnej decyzji pozwalającej na dokonanie zmiany przeznaczenia funkcji hali magazynowej na hale produkcyjną

Dowód: informacja Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w B. na k. 682

Sąd zważył co następuje:

Żądania powódki ująć można w dwóch grupach. Pierwsza z nich związana jest z postępowaniami, w których Gmina działała jako organ administracyjny, druga natomiast dotyczy naruszenia dóbr osobistych powódki podczas sesji Rady Miejskiej i w publikacjach prasowych.

Powódka uzasadniając swoje żądania wskazała, że działania i zaniechania pozwanej Gminy podejmowane (lub nie) w toku postępowania administracyjnych stanowią naruszenie jej dóbr osobistych. Naruszenia swoich dóbr osobistych upatrywała w:

- nie zapewnieniu jej udziału w charakterze strony w toku postępowań administracyjnych, odebraniu prawa do informowania oraz możliwości zaskarżenia procesu decyzyjnego w sprawie powstania obiektów produkcyjnych co dotyczyło wydania przez Gminę uchwały Zarządu Miasta zezwalającej spółce (...) na rozbudowę zakładu, decyzji o warunkach zabudowy z dnia 27 lipca 1998 r. i 4 września 1998 r. oraz decyzji z dnia 5 lipca 1999 r. nakazującej dokończenie budowy - których nieważność stwierdzona została przez organy nadzorcze, decyzji z dnia 27 grudnia 1999 r. odmawiającej unieruchomienia hałasujących maszyn i urządzeń w zakładzie (...) oraz (na te okoliczności wskazał wyłącznie H. H. (2)) decyzji o pozwoleniu na budowę z dnia 27 października 1998 r. i z dnia 27 grudnia 1999 r.;

- zaniechaniu podjęcia czynności jako organ ochrony środowiska.

Zdaniem Sądu orzekającego w rozpoznawanej sprawie żądania powódki, mimo iż wskazując na naruszenie dóbr osobistych odwołują się do art. 24 k.c. i art. 448 k.c., swoją podstawę prawną znajdują w art. 160 § 1 – 3 k.p.a. i art. 417 k.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 września 2004 r.).

Prawo do udziału w postępowaniu administracyjnym w charakterze strony, prawo do uzyskania informacji o biegu tego postępowania czy do wzruszenia decyzji administracyjnej nie stanowią dóbr osobistego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 19 listopada 2010 r. (...) (OSNC z 2011, z. 4, poz. 41) i uzasadnieniu wyroku z dnia 24 marca 2011 r. (...) (LEX nr 927833) dobra osobiste wynikają z tych wartości niemajątkowych, które są ściśle związane z człowiekiem, obejmując jego fizyczną i psychiczną integralność albo, będąc przejawem jego twórczej działalności, skupiają niepowtarzalną, pozwalającą na samorealizację indywidualność człowieka, jego godność oraz pozycję wśród innych ludzi. Dobrem osobistym jest wartość immanentnie złączona z istotą człowieczeństwa oraz naturą człowieka, niezależna od jego woli, stała, dająca się skonkretyzować obiektywizować. Na tle takiego pojmowania dóbr osobistych nie można konstruować dobra osobistego w postaci prawa do efektywnego udziału w toku postępowania administracyjnego. Nie można jednak wykluczyć, że w niektórych przypadkach bezprawne działanie w toku postępowania administracyjnego będzie prowadziło do naruszeniem jakiegoś dobra osobistego. Wszystkie zdarzenia (związane z administracyjnym postępowaniem Gminy), które w świetle twierdzeń powódki stanowią podstawę faktyczną ich żądań miały miejsce przed dniem 1 września 2004 r. co ma bezpośredni wpływ na ustalenie podstawy prawnej roszczenia powodów. Zdaniem Sądu w tej części w jakiej żądanie powódki znajduje źródło w wydaniu decyzji określonej treści wyłączną podstawą dochodzenia ewentualnych roszczeń jest art. 160 § 1 – 3 k.p.a. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 września 2004 r., który jest wyłączną podstawą do dochodzenia roszczeń za tzw. bezprawie administracyjne (odnoszące się do decyzji wydanych przed dniem 1 września 2004 r.). Pogląd taki znalazł wyraz w orzecznictwie Sądu Najwyższego m.in. w wyroku z dnia 9 kwietnia 1999 r., (...), LEX nr 521883). Podkreślenia wymaga, że w oparciu o art. 160 § 1, 2 i 3 k.p.a. naprawienia szkody bezpośrednio przed sądem powszechnym (z pominięciem trybu przewidzianego w art. 160 § 4 k.p.a.) dochodzić mogą także osoby, które nie brały udziału w postępowaniu zakończonym wydaniem wadliwej decyzji (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2012 r., (...), Biuletyn Sądowy z 2012, nr 6 poz. 9)

Z treści art. 160 § 1 k.p.c. wynika, że zasadniczą, warunkującą odpowiedzialność przesłanką jest wydanie decyzji z naruszeniem przepisu art. 156 § 1 k.p.a. albo decyzji, której nieważności została stwierdzona. Pośrednio z treści tego przepisu wnioskować należy, że strona nie może skutecznie dochodzić naprawienia szkód wyrządzonych decyzjami, które w jej ocenie są bezprawne, jeżeli na podstawie art. 156 § 1 k.p.a. nie została stwierdzona nieważność tych decyzji albo na podstawie art. 158 § 2 k.p.a. organ administracyjny nie stwierdził wydania decyzji z naruszeniem prawa.

W orzecznictwie i doktrynie za ugruntowany uznać należy pogląd, że sąd powszechny związany jest prawomocnymi decyzjami administracyjnymi i nie jest władny samodzielnie badać i oceniać merytorycznie zasadności czy prawidłowości decyzji administracyjnej (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2011 r. (...), LEX nr (...), wyrok Sądu Apelacyjnego w K.z dnia 28 marca 2008 r. (...), Biul.SAKa (...)). Z powyższych względów żądanie powódki w tej części w jakiej dotyczyło ostatecznych i niewzruszonych decyzji administracyjnych podlegało oddaleniu na podstawie art. 160 k.p.c. wobec nie spełnienia przesłanki wydania decyzji niezgodnych z prawem.

Oddaleniu podlegało także żądanie U. H. (2) w zakresie w jakim odnosiło się do decyzji o pozwoleniu na budowę. Na podstawie art. 160 k.p.c. odpowiedzialność ponosi bowiem podmiot, który wydał wadliwą decyzję a decyzje o pozwoleniu na budowę zostały wydane przez Urząd Rejonowy w B. .

Samo stwierdzenie nieważności decyzji nie przesądza o istnieniu odpowiedzialności Gminy, konieczne jest bowiem istnienie normalnego związku przyczynowego pomiędzy wydaniem decyzji a szkodą na jaką powołują się powodowie. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 lutego 2004 r. (...) (Lex (...)) dla stwierdzenia istnienia normalnego związku przyczynowego pomiędzy wadliwą decyzją a szkodą konieczne jest przeprowadzenie oceny czy szkoda nastąpiłaby także wtedy, gdyby zapadła decyzja zgodna z prawem. Powódka podkreślała, że decyzje o warunkach zabudowy umożliwiały rozbudowę tartaku, co powodowało emisję hałasu, zapylenie i drgania. Ocena taka tylko na pierwszy rzut oka wydaje się trafna. Tartak przy ulicy (...) w B. istniał i funkcjonował, prowadzona była w nim produkcja (choć w mniejszym zakresie). Co więcej, nie istniała konieczność likwidowania tartaku, gdyż zgodnie z obowiązującym w chwili wydania decyzji o warunkach zabudowy art. 37 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1994r., nr 89, poz. 415 ze zm.) mógł być wykorzystywany w sposób dotychczasowy do czasu

zagospodarowania zgodnie z planem . Wprawdzie wykorzystywanie terenu w sposób dotychczasowy nie dopuszcza możliwości inwestowania (przebudowy) w funkcję dotychczasową ale tylko w zakresie takich inwestycji, na których wykonanie niezbędne jest ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu (okoliczność tą podkreśliło Samorządowe Kolegium Odwoławcze w uzasadnieniu decyzji dnia 15 listopada 1999r) .

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób niezbity wynika, że od 1998 r. z terenu tartaku następowała wzmożona emisja hałasu, drgań i zapylenia. Nie ulega również wątpliwości, że przekroczenia hałasu, fakt pracy suszarń przez całą dobę, hałas pracujących maszyn powodowały uciążliwości i przeszkadzała powodce w życiu codziennym . Wynika to przede wszystkim z protokołów pomiaru hałasu, zeznań świadków B., oraz opinii biegłych. Dowodom tym (w opisanym zakresie) sąd dał wiarę, gdyż są ze sobą spójne, wzajemnie zazębiają i tworzą logiczną całość. Podkreślenia jednak wymaga, że zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, że uciążliwości związane była ze zwiększeniem produkcji, zamontowaniem nowych maszyn, pracą suszarń (starej i nowej) , zwiększonym zakresem rozładunku drewna. Wynika to przede wszystkim z protokołów pomiaru, które stanowiły podstawę dla opinii biegłych, a także z zeznań świadka A. P. (2) (k. 327) która dokonywała tych pomiarów a także przesłuchania powodów. Dowodom tym jako spójnym i wzajemnie się potwierdzającym i uzupełniającym sąd również dał wiarę. W tych okolicznościach w ocenie Sądu o adekwatnym związku przyczynowym na gruncie rozpoznawanej sprawy można byłoby mówić tylko wtedy, gdyby warunkiem zwiększenie produkcji w tartaku było uzyskania decyzji o warunkach zabudowy. Decyzja nr (...) z dnia 27 lipca 1998r dotyczyła inwestycji polegającej na modernizacji istniejącej hali traków poprzez obudowanie jej magazynem wyrobów gotowych. Skutkiem jej wydania nie miało być doprowadzenie do wybudowania nowej hali produkcyjnej ale hali magazynowej , która okalając dotychczasową halę produkcyjną stworzyłaby dodatkową ochronę przed hałasem emitowanym przez maszyny znajdujące się w istniejącej i cały czas funkcjonującej hali produkcyjnej. Powstanie hali magazynowej nie powinno doprowadzić do zwiększenia emisji hałasu. Podkreślić w tym miejscu należy, że o adekwatnym związku przyczynowym można mówić jedynie wtedy, gdy określone przyczyny wywołują normalnie, w zwykłej kolejności rzeczy albo z wysokim prawdopodobieństwem lub zazwyczaj tego rodzaju skutki. Takim normalnym skutkiem nie jest z pewnością działanie inwestora wbrew decyzji o warunkach zabudowy i następującej po niej decyzji o pozwoleniu na budowę i wybudowanie hali produkcyjnej zamiast hali magazynowej, zamontowanie w niej urządzeń i prowadzenie produkcji. Za takie niewątpliwie sprzeczne z prawem działania inwestora Gmina nie może ponosić odpowiedzialności.

Powyższe uwagi odnoszą się także do decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej posadowienia nowej suszarni, która została wybudowana bez pozwolenia na budowę. Podkreślenia wymaga, że w ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na stwierdzenie, że uciążliwości związane z hałasem i drganiami powodowała wyłącznie nowa suszarnia. Na terenie tartaku już wcześniej istniała i funkcjonowała suszarnia a nie jest możliwe stwierdzenie jaki hałas powodowałyby nowa suszarnia gdyby jej posadowienie było zgodnie z prawem czyli po uzyskaniu pozwolenia na budowę. Podkreślenia wymaga, że roboty budowlane mogą być rozpoczęte tylko po uzyskaniu pozwolenia na budowę a sam fakt uzyskania decyzji o warunkach zabudowy nie przesądza o tym, że inwestor w ogóle uzyskałby pozwolenie na budowę i wybudował suszarnię w takim kształcie i tak posadowioną jak została wybudowana. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. postanowieniu z dnia 23 maja 2001 r., (...) SA/Gd (...) (Lex (...)) organ administracyjny podejmujący decyzję o pozwoleniu na budowę jest związany decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu , jednakże organ wydający decyzję o pozwoleniu na budowę samodzielnie bada też zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego (art. 35 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane - Dz. U. Nr 89, poz. 414 ze zm.), co może prowadzić do zawieszenia postępowania w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę w razie stwierdzenia, iż decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania może być nieważna z powodu sprzeczności z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W ocenie Sądu adekwatny związek przyczynowy nie istnieje także pomiędzy podjęciem uchwały zarządu Miasta B. z dnia 1 czerwca 1998r. zezwalającej Spółce (...) na rozbudowę obiektów tartaku oraz zawarciem w piśmie Burmistrza Gminy B. informacji, że decyzje o warunkach zabudowy z dnia 27 lipca 1998 r. i 4 września 1998 r. nie są sprzeczne

z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Ani uchwała, ani pismo Burmistrza nie były bowiem konieczne do podjęcia przez S.(...)h działań zmierzających do rozbudowy tartaku i zwiększenia w nim produkcji.

Kolejną podstawą faktyczną wskazywaną przez powódkę były działania (zaniechanie) pozwanej w zakresie jej obowiązków jako organu ochrony środowiska. Podstawy prawnej tego żądania powódki upatrywać należy w art. 160 § 1 – 3 k.p.c. w części w jakiej dotyczą wydanych przez Gminę decyzji oraz art. 417 k.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 września 2004 r.) w części w jakiej powodowie zarzucają Gminie bezczynność i opieszałość w załatwieniu sprawy.

W tym miejscu powtórzyć należy, że sąd w toku postępowania cywilnego nie jest uprawniony do badania zgodności z prawem decyzji administracyjnych i merytorycznej oceny ich treści. Takie działanie stanowiłoby niedopuszczalne wkroczenie sądu w materię zastrzeżoną dla postępowania administracyjnego i niedozwolone poddanie decyzji kontroli sądu powszechnego. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, że w stosunku do decyzji Burmistrza Gminy B. z dnia 27 grudnia 1999 r., w której odmówił unieruchomienia maszyn i urządzeń w Zakładzie Produkcji (...) spółka a ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. oraz decyzji z dnia 7 lipca 2000 r. nakazującej (...) wykonanie określonych czynności (szczegółowo opisanych w stanie faktycznym) nie zostały wydane decyzje nadzorcze stwierdzające nieważność lub niezgodność z prawem Sąd uznał, że żądanie powódkiw tym zakresie powinno zostać oddalone na podstawie art. 160 § 1 k.p.a.

W zakresie ewentualnej odpowiedzialności pozwanej związanej z wydaniem decyzji (...) z dnia 5 lipca 1999r , której nieważność została stwierdzona decyzją z dnia 2 marca 2000 r. . Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. , odpowiedzialności opartej na art. 160 § 1 – 3 k.p.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 września 2004 r., której przesłanki omówiono wyżej), to w ocenie Sądu i w tym wypadku nie istnieje związek przyczynowy między wydaniem tej decyzji a szkodą na którą powołuje się powódka. Wykonanie czynności , do których S.(...) był zobowiązany na podstawie ww decyzji tj. dokończenia budowy hali magazynu wyrobów, przebudowania bądź wykonania obudowę dmuchawy służącej do transportu trocin znajdującej się przy budynku stolarni, przestrzeganie reżimów technologicznych poprzez zamykanie wrót i drzwi zewnętrznych stolarni nie tylko nie spowodowałyby emitowania hałasu przez tartak ale doprowadziłyby do jego ograniczenia.

Z kolei żądanie powódki związane z zarzucaną bezczynnością wymagało rozpatrzenia przez pryzmat art. 417 k.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 września 2004r.) . Z treści pism powódki wynika, że utożsamia ona bezczynność Gminy z niewydaniem przez Burmistrza decyzji określonej treści , treści zgodnej z jej oczekiwaniami. Jak wyżej wskazano treść decyzji administracyjnych nie może być przedmiotem badania przez sąd powszechny a art. 417 k.c. ma zastosowanie także wtedy, gdy szkoda została wyrządzona przez niewykonanie czynności w sytuacji, w której przepis ustawy lub okoliczności nakazywały podjęcie działania. Zaniechanie podjęcia go może polegać także na zawinionym niewydaniu decyzji administracyjnej. W ocenie Sądu sytuacja taka nie zachodzi w rozpoznawanej sprawie. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że po złożeniu przez powódkę, jej męża i Państwa W. oraz Państwa U. wniosków podejmowane były przez Burmistrza działania mające na celu ustalenia zasadności skargi między innymi zlecono pomiar poziomu hałasu, przeprowadzono rozmowy z mieszkańcami , wydane zostały decyzje w dniach 5 lipca 1999 r., 27 grudnia 1999 r. i 7 lipca 2000 r. , przeprowadzono kontrole wykonania obowiązków nałożonych decyzjami. Nie sposób zatem mówić o bezczynności Gminy.

Nie ulega natomiast wątpliwości , że w postępowaniach zakończonych ww. decyzjami doszło do przekroczenia terminu do wydania decyzji administracyjnej, który wynosi jeden miesiąc – wynika to z postanowienia SKO w S., które nałożyło na Burmistrza obowiązek załatwienia sprawy w określonym terminie (k. 419 – 420) . Sam ten fakt nie może przesądzać o zasadności żądania powodów, i w tym wypadku bowiem konieczne jest by pomiędzy zwłoką w wydaniu decyzji a wskazywaną przez powodów szkodą istniał normalny, typowy związek przyczynowy. O związku takim można byłoby mówić wtedy, gdyby nawet ze zwłoką ale zapadła decyzja w wyniku której nastąpiłoby unieruchomienie maszyn pracujących w zakładzie – co nie nastąpiło. Jeszcze raz podkreśli należy, że sąd w rozpoznawanej sprawie nie mógł badać czy istniały podstawy do wydania decyzji o unieruchomieniu zakładu. Materia ta jest bowiem zastrzeżona dla postępowania administracyjnego .

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo (w zakresie odnoszącym się do bezczynności Gminy i zwłoki w wydaniu decyzji) na podstawie art. 417 k.c.

Nie zasługuje zdaniem Sądu na uwzględnienie także żądanie ochrony dóbr osobistych, do naruszenia których według twierdzeń powódki miało dojść na sesji Rady Miejskiej w B. w dniu 25 września 2002 r. Śowódka zarzucała, że na sesji radni naruszyli jej dobra osobiste nazywając krwiopicjami i wskazując, że będą opluwani na drodze kościelnej. W ocenie Sądu nawet jeżeli doszło do takich wypowiedzi, to pozwana Gmina nie ponosi za nie odpowiedzialności. Gmina ponosi powiem odpowiedzialność jedynie za szkodę wyrządzoną przez funkcjonariuszy przy wykonywaniu powierzonych czynności, gdy działanie funkcjonariusza było związane z realizacją celu wynikającego z powierzonych mu czynności a szkoda pozostaje w normalnym związku przyczynowym. O związku takim można mówić wtedy, gdy na podstawie doświadczenia życiowego należy uznać za stanowiące z reguły skutki danego rodzaju działań lub zaniechań w odróżnieniu od wypadków, które poza taką regułą wykraczają. W ocenie Sądu używanie przez radnych sformułowań godzących w dobre imię innych osób nie stanowi normalnego skutku działania radnych w ramach funkcji jaką im powierzono.

Nie doszło do naruszenia dóbr osobistych powódki także poprzez wezwanie przez Burmistrza, po sesji Rady, Policji. Powódka na tej sesji nie była obecna i działania Burmistrza nie były przeciwko niej skierowane.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo w ww zakresie na podstawie art 24 k.c. i art. 448 k.c.

Nie zasługiwało na uwzględnienie także żądanie ochrony dóbr osobistych przed naruszeniami do jakiego według powódki doszło w artykułach prasowych. Podkreślenia wymaga, że powódka wskazała jedynie, że artykuły te naruszają ich dobra osobiste, nie doprecyzowała, które z zawartych w artykułach treści naruszają ich dobra osobiste. W ocenie Sądu w artykułach prasowych nie znalazły się żadne pochodzące od Burmistrza lub urzędników Gminy sformułowania naruszające dobra osobiste powódki i dlatego również w tym zakresie powództwo na podstawie art. 24 k.c. należało oddalić.

O kosztach Sad orzekła na podstawie art. 102 k.p.c.

Dokonując ustalenia stanu faktycznego Sąd oparł się przede wszystkim na zebranych w sprawie dokumentach urzędowych i prywatnych. W ocenie Sądu, zważywszy na podstawę faktyczną żądania wynikające z art. 160 § 1 – 3 k.p.a. oraz art. 417 k.c. przesłanki odpowiedzialności Gminy, istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miały przede wszystkim decyzje administracyjne jakie zapadły w związku z wnioskami (...) o wydanie decyzji o warunkach zabudowy, dokumenty spraw administracyjnych w których zapadły te decyzje oraz decyzje i dokumenty w aktach spraw organów nadzoru budowlanego, z których wynikało czy i w jakim zakresie inwestycja zrealizowana przez (...) była zgodna z prawem. Nadto znaczenie istotne miały te dowody (opisane w zważeniach), z których wynikały zakres produkcji tartaku przed o po rozbudowie, przekroczenia hałasu, źródła hałasu po rozbudowie, przebieg posiedzenia rady Miejskiej w dniu 25 września 2002 r. i zakres publikacji prasowych. Zgłaszane przez powódkę dowody zmierzające do ustalenia osób, które brały udział w wydaniu decyzji lokalizacyjnych, przebiegu postępowań zostały oddalone bowiem przebieg postępowań wynika z przedstawionych sądowi dokumentów w aktach administracyjnych. Dotyczy to w szczególności zeznań świadków w toku postępowania (...) Prokuratury Rejonowej w S. . Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka D. G. na okoliczność, czy decyzje zostały zaopiniowane pod względem prawnym. W sytuacji, gdy została stwierdzona nieważność decyzji jest to wystarczające dla stwierdzenia ich bezprawności, bez konieczności badania jak przebiegał proces podjęcia decyzji w tym zakresie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostaje czy był konsultowane z radcą prawnym

W toku procesu powódka powtarzała wnioski o przedstawienie przez pozwaną dokumentów związanych procesem decyzyjnym oraz postępowaniem dotyczącym likwidacji uciążliwości. Pismem z dnia 30 września 2003 r. pozwana wskazała, że złożona przez nią dokumentacja związana z decyzjami, wobec których później została stwierdzona nieważność oraz dokumentacja dot. prowadzonych postępowań w zakresie uciążliwości zakładu (...) jest kompletna (k. 242). W tych okolicznościach sąd nie uwzględnił wniosków powodów w tym zakresie.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z dokumentacji (...) dotyczącej ilości zatrudnienia w okresie od maja 1998 – 2003 , wielkości produkcji , przerobu surowca , wielkości odpadów, wielkości produkcji suszarniczej, wielkości dostaw surowca, dokumentów odbioru do eksploatacji obiektów i urządzeń pracujących w zakładzie , atestów urządzeń pracujących w hali oraz materiałów użytych do budowy hali , opinii biegłego w zakresie budownictwa: technologia, konstrukcja i urbanistyka, opinii biegłego z zakresu bhp i ergonomii stanowisk pracy, z dokumentacji technicznej dotyczącej budowy tartaku i dokumentacji techniczno – ruchowej maszyn, dziennika budowy i dokumentacja techniczna dla hali magazynowej wyrobów gotowych bowiem nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w sytuacji, gdy zwiększenie produkcji nie pozostawało w związku przyczynowym z decyzjami o warunkach zabudowy.

Sąd oddalił wnioski o dopuszczenie dowodów M. L. i E. C. na okoliczność powstania szkody oraz ustalenia związku przyczynowo – skutkowego w związku z decyzjami wydanymi przez Burmistrza jako, że zostały złożone po terminie określonych w rybie art. 207 k.p.c. W piśmie z dnia 16 lipca 2006 r. wprawdzie powodowie wskazali, że przyczyną opóźnienia złożenia wniosku było obowiązywanie ustawy o ochronie danych osobowych i mieli problemy z ustaleniem adresu świadków, jednak z informacji zawartej w piśmie pełnomocnika pozwanego wynika, że M. L. i E. C. mieszkają w obrębie 500 m od miejsc zamieszkania powodów nadto adresy są dostępne w książce telefonicznej (k. 746 -747)

Sąd oddalił wniosek o dowodu z postanowień Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w B. z dnia 8 maja 2001 r. i 19 lutego 2001 r. oraz dokumentów dotyczących hałasu emitowanego przez Zakład (...), jako że nie miał znaczenia dla rozpoznania sprawy. Powodowie określając podstawę faktyczną żądania nie wskazali , że związane z działania Gminy dotyczącymi umożliwienia L. W. (2) prowadzenie działalności gospodarczej

Wszelkie dowody dotyczące stanu zdrowia powódki, wpływu na jej stan zdrowia zostały oddalone bowiem zmierzały do wykazania następstw bezprawnego zachowania pozwanej a roszczenie powodów okazało się nieusprawiedliwione co do zasady.

Na oryginale właściwy podpis.